

KONINKLIJK BESLUIT HOUDENDE REGLEMENT VAN ALGEMEEN BESTUUR VAN DE DIERGENEESKUNDIGE POLITIE 20.09.1883 (B.S. 21.10.1883)

§ 1. BEGRIPSBEPALINGEN: BESMETTELIJKE ZIEKTEN, AANGETASTE, TWIJFELACHTIGE OF VERDACHTE DIEREN.

Art. 1. <KB 21.03.1989> De bepalingen van dit reglement van algemeen bestuur zijn van toepassing op de ziekten bepaald door het koninklijk besluit van 25 april 1988 tot aanwijzing van de dierenziekten die vallen onder de toepassing van hoofdstuk III van de diergezondheidswet van 24 maart 1987.

Art. 2. Voor de toepassing van dit reglement wordt beschouwd:

1° Als aangetast door een besmettelijke ziekte, elk dier dat, in leven of bij de lijkopening, zulkdanige ziekte tekens of wonden vertoont dat, volgens de huidige gegevens van de wetenschap, er geen twijfel is aangaande het bestaan van de ziekte;

2° Als twijfelachtig of verdacht door een besmettelijke ziekte aangetast te zijn, elk dier dat ziekte tekens of wonden vertoont die het bestaan ervan doen vermoeden;

3° Als verdacht besmet te zijn:

A. In het geval van snot of worm elk paard, ezel of muilezel, die, tengevolge van samenstelling of samenwerking, kan besmet zijn door de stoffen voortkomende van een door snot of worm aangetast dier, of door de voorwerpen, die voor dit dier hebben gediend.

B. In geval van mond- en klauwzeer, elke herkauwer of elk varken dat in dezelfde stal verbleef met een door deze ziekte aangetast dier of met dit laatste in dezelfde weide of waar ook vertoefde.

C. In geval van besmettelijke longziekte, elk rund dat in een stal of op een weide heeft verbleven met een dier aangetast door deze kwaal;

D. In geval van (...), schurft, of rotkreupel, elk schaap behorende tot dezelfde kudde als een aangetast dier of dat in een plaats heeft verbleven door een dezer kwalen besmet; <KB 03.10.1997>

E. Ingeval van dolheid, elk dier dat gebeten of overrompeld werd door een dier aangetast door deze ziekte.

§ 2. ZIEKTE OF VERDACHTE DIEREN AANGIFTE. PREVENTIEVE MAATREGELEN.

Art. 3. Hij die eigenaar is of houder, ten welke titel ook, van dieren die ziekte tekens van een besmettelijke ziekte vertonen of die in aanraking zijn geweest met dieren die door dergelijke ziekte aangetast zijn, is verplicht dadelijk daarvan aangifte te doen aan de burgemeester der gemeente waar deze dieren zich bevinden.

Dezelfde verplichting rust op de dierenartsen en hoefsmeden die, ter gelegenheid van de uitoefening van hun beroep, het bestaan van een besmettelijke ziekte herkennen of verdenken.

De overeenkomstig de bovenstaande bepalingen aangegeven dieren worden door de eigenaar of de houder opgesloten gehouden zelfs voor dat de burgemeester de kennisgeving heeft beantwoord.

Art. 4. Binnen de vierentwintig uren doet de burgemeester door de Rijksdierenarts van het gebied of, bij zijn afwezigheid, door deze van het naastbijgelegen gebied, de dieren onderzoeken die hem aangeduid werden als zich bevindende in een der gevallen opgenoemd in het voorgaande artikel.

Het verslag dat dit onderzoek vaststelt wordt de dag zelf overhandigd aan de burgemeester; de dierenarts zendt er dadelijk een afschrift van aan de arrondissementscommissaris of aan de gouverneur, volgens de bevoegdheden, en, in erge gevallen, de Minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 5. Op het verslag van de Rijksdierenarts schrijft de burgemeester de preventieve maatregelen voor die hij nuttig acht en die, volgens de gevallen, bestaan in de verplichting hetzij de dieren af te zonderen, indien de staat der plaatsen zulks toelaat, hetzij ze opgesloten te houden, hetzij ze in de weide in een bijzonder kantonnement onder te brengen.

De dieren die in een bijzonder kantonnement in de weide ondergebracht worden, mogen er niet heen worden geleid dan langs de wegen aangeduid door de burgemeester.

De Minister van Binnenlandse Zaken bepaalt de voorwaarden waaraan een bijzonder kantonnement moet beantwoorden.

De uitvoering van de in dit artikel vermelde maatregelen wordt verzekerd door plaatsbezoeken die de burgemeester beveelt; zij mogen niet opgeheven of gewijzigd worden dan bij een schriftelijke verklaring van de dierenarts.

Art. 6. De kudde waartoe dieren behoren die aangegeven werden als door een besmettelijke ziekte aangetast of verdacht er door aangetast of besmet te zijn, mag niet naar de weide geleid worden dan met een toelating van de burgemeester, afgeleverd in overeenstemming met een getuigschrift van de dierenarts.

§ 3. AFMAKING.

Art. 7. De besmettelijke ziekten, die in het openbaar belang, aanleiding kunnen geven tot afmaking op bevel der overheid zijn:

- 1° Bij het paard, de ezel en de muilezel: snot en worm;
- 2° Bij de runderen: besmettelijke longziekte;
- 3° Bij de schapen: (...); <KB 03.10.1997>
- 4° Bij al de zoogdieren: dolheid;
- 5° Bij al de herkauwers: besmettelijke tyfus.

Art. 8. De dieren die bevonden worden aangetast te zijn door een van de ziekten vermeld in het voorgaande artikel, worden onmiddellijk afgemaakt in tegenwoordigheid van een politieofficier, na afgifte ter woonplaats van de eigenaar of van de houder, van het schriftelijk bevel van een der hierna vermelde overheden:

De Minister van Binnenlandse Zaken;
de gouverneur der provincie;

de arrondissementscommissaris;

In geval van dringende noodwendigheid mag de afmaking door de burgemeester van de gemeente of zijn afgevaardigde bevolen worden.

Het bevel van afmaking wordt gegeven op het voorafgaand advies van de Rijksdierenarts.

In het belang van de wetenschap en van de studie, mogen er evenwel in de krankenstallen van de Rijksdiergeneeskundeschool dieren in bewaring blijven die door besmettelijke ziekten aangetast zijn.

Art. 9. Wanneer de eigenaar of de houder van een dier, waarvan de afmaking veroorzaakt wordt, of zo ter gelegenheid van deze afmaking een van de in bovengemeld artikel 5 bepaalde maatregelen wordt toegepast, de aard van de ziekte betwist, duidt hij een tweede dierenarts aan, die door de burgemeester dadelijk verzocht wordt, binnen de vierentwintig uren, een onderzoek op tegenspraak uit te voeren.

In geval van verschil van mening wijst de gouverneur een derde dierenarts aan, op wiens verslag uitspraak gedaan wordt.

De kosten waartoe de maatregelen aangeduid in de voorgaande leden aanleiding geven, worden door de eigenaar of houder van het dier gedragen, indien de noodzakelijkheid der afmaking of der preventieve maatregelen erkend wordt; in het andere geval zijn ze ten laste van de Staat.

Deze kosten worden geregeld volgens het tarief waarbij de erelonen voor de Rijksdierenartsen vastgesteld worden.

Art. 10. <KB 01.08.1898> De overheden kunnen de onmiddellijke afmaking bevelen van elk dier dat verdacht is besmet te zijn door eene der ziekten opgenoemd in artikel 7 en dat in overtreding bevonden wordt der voorgeschrevene maatregelen van opsluiting of der schikkingen voorzien door artikel 73 dat het gebruik en den omgang der verdachte dieren beperkt.

Art. 11. <KB 22.11.1900> De Minister mag de beproeving met " malleine " bevelen: a) van de dieren welke men verdacht van snot of worm aangetast te zijn; b) van de dieren welke samenstalden of werkten met dieren van deze ziekte aangetast, of verdacht zijn ervan aangedaan te zijn, en c) van de dieren welke zich in eene door deze ziekten besmette exploitatie of boerderij bevinden of er zich sedert ten minste vijf en veertig dagen bevonden.

De beproevingen met " malleine " worden gedaan op de kosten van den Staat.

De Minister mag insgelijks, op verslag van den inspecteur-veearts, de afmaking bevelen van de dieren welke de beproeving met " malleine " aanwijst als aangetast of verdacht te zijn van snot of worm alsook van de dieren welke men verdacht aangetast of besmet te zijn van besmettelijke longziekte.

Deze maatregel wordt, zooveel mogelijk, genomen in gemeen overleg met den eigenaar.

§ 4. ZIEKTE, DODE OF AFGEMAAKTE DIEREN.

Art. 12. De eigenaar of houder van dieren is verplicht, binnen de vierentwintig uren, aan de burgemeester der gemeente diegene zijner dieren aan te geven welke bezwijken aan een tijdens het leven niet vastgestelde besmettelijke ziekte, of die, buiten de gevallen bepaald bij de bovenstaande artikelen 7 en 8 en het hierna volgend artikel 25, geslacht werden en, bij de opening van het lijk, bevonden werden door zulke ziekte aangetast te zijn of verdacht er door aangetast te zijn.

Deze aangifte moet, binnen dezelfde termijn, gedaan worden door de dierenartsen die deze dieren verzorgd of de afmaking ervan aangeraden hebben, alsook door de slachter, de slager of de slachthuisdirecteur, die, bij de opening van het dierenlijk, wonden aantreft welke op het bestaan van een besmettelijke ziekte wijzen of de verdenking van het bestaan ervan wettigen.

§ 5. REGISTERS VAN DE AANGIFTEN.

Art. 13. In iedere gemeente worden twee registers aangelegd, waarvan het model door de Minister van Binnenlandse Zaken wordt voorgeschreven, en waarin de in de artikelen 3 en 12 vermelde aangiften worden overgeschreven in de volgorde van hun data.

§ 6. VERGOEDINGEN.

Art. 14. (Opgeheven) <KB 28.06.1930>

Art. 15. (Opgeheven) <KB 28.06.1930>

§ 7. BESMETTELIJKE TYFUS.

Art. 16. Bijzondere bepalingen regelen al de maatregelen welke de vrees voor het indringen of het bestaan van besmettelijke tyfus kan noodzakelijk maken.

§ 8. (VERZAMELING VAN DIEREN.) <R 12.05.1950>

A. (JAARMARKTEN, MARKTEN, EN VERZAMELING MET HET OOG OP DE VERKOOP.) <R 12.05.1950>

Art. 17. (Opgeheven) <KB 09.07.1999>

Art. 18. (Opgeheven) <KB 09.07.1999>

Art. 19. (Opgeheven) <KB 09.07.1999>

Art. 20. (Opgeheven) <KB 09.07.1999>

Art. 21. (Opgeheven) <KB 09.07.1999>

Art. 22. (Opgeheven) <KB 09.07.1999>

Art. 23. (Opgeheven) <KB 09.07.1999>

Art. 24. (Opgeheven) <KB 09.07.1999>

Art. 25. (Opgeheven) <KB 09.07.1999>

Art. 26. (Opgeheven) <KB 09.07.1999>

B. (PRIJSKAMPEN, KEURINGEN, TENTOONSTELLINGEN.) <R 12.05.1950>

Art. 27. <R 12.05.1950> De artikelen 17, 19, 20, 23, 24, 25 en 26 van dit besluit zijn van toepassing op de verzameling van huisdieren, met een ander doel dan de verkoop, zoals prijskampen, keuringen en tentoonstellingen.

Is er in de gemeente een doctor in de veeartsenijkunde belast met de gezondheidscontrole uitvoering van artikel 18, dan moet hij de gezondheidscontrole van de in vorig lid bedoelde verzameling op zich nemen.

In de gemeenten waar geen jaarmarkten of markten gehouden worden, wordt de gezondheidscontrole op de verzameling, bedoeld in lid 1, op kosten van de gemeente, uitgeoefend door een aangenomen doctor in de veeartsenijkunde die daartoe door de veeartsenijkundige inspecteur speciaal wordt aangewezen.

Dit artikel is niet van toepassing op paardensportmeetings.

§ 9. (VERKOOP VAN DIEREN.) <R 12.05.1950>

Art. 28. <R 12.05.1950> Het is aan iedereen die een dier bezit of houdt, dat aangetast is of verdacht wordt aangetast te zijn van een besmettelijke ziekte, verboden er de eigendom of het bezit van over te dragen op een ander persoon.

Nochtans mag de veeartsenijkundige inspecteur toelating geven tot overdracht, waarvan sprake in vorig lid, of tot vervoer buiten de plaats van afzondering die het ziek dier was toegewezen ter uitvoering van artikel 5:

1. om het dier aan de slachtbank te leveren;
2. om het slachten op bevel;
3. indien de eigenaar of houder van woonplaats verandert.

De veeartsenijkundige inspecteur bepaalt voor ieder geval de voorwaarden volgens dewelke de overdracht of het vervoer dienen plaats te hebben, opdat alle gevaar van ziekteverspreiding zou geweerd worden.

Wanneer de verkoop speciaal door bijzondere bepalingen is gereguleerd, zijn enkel deze bepalingen van toepassing.

Art. 29. <R 12.05.1950> De hierna vermelde personen zijn er toe gehouden, wanneer zij er toe verzocht worden, de bevoegde ambtenaren in kennis te stellen van de herkomst van de dieren die ze vervoeren of houden; ze duiden daartoe nauwgezet de naam, voornaam en juiste woonplaats aan van de verkoper of van de vorige houder, evenals de plaats waar de overdracht van eigendom of bezit gebeurde, en de plaatsen waar de dieren verbleven sinds die overdracht:

1. de personen die het beroep uitoefenen van handelaar in huisdieren;

2. de personen die op jaarmarkten, markten, openbare plaatsen en openbare wegen, alsook in openbare en private slachthuizen, dieren te koop bieden of dieren aankopen;
3. de personen die dieren houden of vervoeren, dewelke kentekenen of merken dragen die een onregelmatige invoer laten vermoeden;
4. de personen die aangetaste dieren of dieren die verdacht zijn van een besmettelijke ziekte aangetast te zijn, houden of vervoeren.

De verkoper of de vorige houder, bedoeld in het eerste lid, moet eveneens de herkomst opgeven van het dier waarvan hij de eigendom of het bezit heeft overgedragen, zoals voorgeschreven in dit lid, indien hij het dier gedurende minder dan vijftien dagen in zijn bezit gehad heeft.

De dieren waarvan de hogervermelde inlichtingen niet dadelijk kunnen worden voorgelegd, worden ten laste van de eigenaars of houders geherbergd en afzonderlijk opgesloten in een stal tot op het ogenblik dat de veeartsenijkundige inspecteur deze vrij verklaart van besmettelijke ziekten.

Art. 29bis. (Opgeheven) <KB 09.07.1999>

§ 10. OVERBRENGING VAN EEN GESEKWESTREERD DIER.

Art. 30. In afwijking van de voorschriften van artikel 5, mag een gesekwestreerd dier buiten de sekwestratieplaats geleid of vervoerd worden:

1° Indien het gebeurt om tot de afmaking over te gaan in de voorwaarden bepaald bij de artikelen 25 en 66;

2° Indien de eigenaar of houder van woonplaats verandert.

In dit laatste geval mag de overbrenging niet geschieden dan met de bijzondere toelating van de gouverneur, die zijn ambtgenoot inlicht, wanneer het dier naar een andere provincie moet gebracht worden.

De gemeenteoverheid neemt de maatregelen om deze overbrenging derwijze te verrichten dat alle gevaar voor verspreiding van de ziekte vermeden wordt.

§ 11. VERKOOP. VERBRUIK.

Art. 31. Het vlees van dode of afgemaakte dieren welke bevonden worden door runderpest, snot, (...), worm, miltvuur of dolheid aangetast te zijn, mag niet voor het verbruik geleverd worden; dit verbod is ook toepasselijk op het vlees der dieren verdacht van dolheid. <KB 03.10.1997>

Art. 32. De melk van dieren aangetast door dolheid of verdacht er door aangetast te zijn mag niet voor het verbruik worden geleverd.

§ 12. AFMAKING. INKUILING. OPGRAVING. Vernieling van de krenge. VILBELUIK.

Art. 33. De in het openbaar belang bevolen afmaking geschiedt ter plaatse, telkenmale het mogelijk is; zo niet wordt het dier naar een door de burgemeester aangewezen plaats geleid, met inachtneming van alle nodige voorzorgen om de overbrenging der ziekte te voorkomen.

Wanneer het lijk van een ter plaatse afgemaakt dier aldaar niet kan ingegraven of vernietigd worden, geschiedt de overbrenging met dezelfde voorzorgen alsof het dier nog leefde.

Art. 34. (Opgeheven) <KB 31.12.1900>

Art. 35. (Opgeheven) <KB 31.12.1900>

Art. 36. (Opgeheven) <KB 31.12.1900>

Art. 37. (Opgeheven) <KB 31.12.1900>

Art. 38. (Opgeheven) <KB 31.12.1900>

Art. 39. (Opgeheven) <KB 31.12.1900>

Art. 40. (Opgeheven) <KB 31.12.1900>

Art. 41. (Opgeheven) <KB 31.12.1900>

Art. 42. (Opgeheven) <KB 31.12.1900>

Art. 43. In deze vilbeluiken mag, onder welke vorm ook, geen vlees worden toebereid of verkocht dat voor de voeding bestemd is.

§ 13. (INVOER. UITVOER. DOORVOER.) <KB 05.12.1952>

Art. 44. <KB 05.12.1952> De bepalingen van deze paragraaf zijn van toepassing op de besmettelijke ziekten door de regering krachtens artikel 319 van het Strafwetboek bepaald. Zij zijn ook van toepassing op de hierna opgesomde besmettelijke ziekten:

- 1° voor de runderen: brucellose, hypodermose en tuberculose;
- 2° voor het pluimvee: cholera, besmettelijk snot, typhose, pullorose, tuberculose en variolodiphtherie;
- 3° voor de papegaaien, parkieten en papegaaiachtigen: de papegaaienziekte.

Art. 45. <KB 05.12.1952> De in-, uit- en doorvoer van de dieren die aangetast zijn of verdacht worden te zijn aangetast of besmet door een van de besmettelijke ziekten waarop deze paragraaf van toepassing is, zijn verboden.

Wat betreft de dieren die zijn aangetast of verdacht worden te zijn aangetast of besmet door een van de ziekten in artikel 44, tweede lid, opgesomd, kan de Minister van Landbouw evenwel afwijkingen aan de voorschriften van dit artikel toestaan.

Art. 46. <KB 05.12.1952> Worden insgelijks verboden, de in-, uit- en doorvoer van voorwerpen of stoffen die tot overbrenging kunnen dienen van ziektekiemen zoals wagens, voertuigen, mest, strooisel, stro, voeder, paardetuigen, kooien, hokken, boxen, en welke in aanraking geweest zijn met dieren die voor de in-, uit- en doorvoer worden aangebracht en aangetast zijn of verdacht worden te zijn aangetast of besmet door een van de besmettelijke ziekten waarop deze paragraaf van toepassing is.

Die voorwerpen en stoffen worden evenwel tot de in-, uit- of doorvoer toegelaten nadat zij, overeenkomstig de bepalingen ter uitvoering van de artikelen 54 tot 58 voorgeschreven, zijn ontsmet.

Art. 46bis. <KB 16.05.1989> Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 12 maart 1965 betreffende de invoer van vlees, is de invoer in het land, zelfs met het oog op de doorvoer, van vers vlees van runderen, schapen, geiten, varkens, eenhoevige dieren en andere soorten eetbare dieren, al dan niet gekoeld of bevroren, en van geslacht wild, onder alle vormen van aanbidding, onderworpen aan een bijzondere of algemene machtiging afgegeven door de Minister van Landbouw of door de ambtenaar die hij daartoe machtigt.

Deze bepaling is niet van toepassing op het intracommunautair handelsverkeer van vers vlees van runderen, varkens, schapen, geiten, eenhoevige dieren die als huisdier worden gebruikt en van vers vlees van gevogelte, voor zover dit vlees van oorsprong is van een Lid-Staat of zich in het vrije verkeer van de Europese Economische Gemeenschap bevindt.

Art. 47. <KB 11.07.1991> § 1. De invoer in het land en de doorvoer van levende gewervelde dieren en van door de Minister van Landbouw aangeduide soorten levende ongewervelde dieren is onderworpen aan een voorafgaandelijke bijzondere of algemene machtiging afgegeven door de Minister van Landbouw of door de ambtenaar die hij daartoe aanduidt. Deze machtiging bepaalt desgevallend de bijzondere voorwaarden bedoeld bij artikel 49.

Lid 1 is niet van toepassing op dieren die zich in het vrije verkeer bevinden in een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap.

De machtiging bedoeld bij lid 1 wordt slechts afgeleverd voor landen die voorkomen op een lijst bepaald door de Minister van Landbouw. Indien in het land van oorsprong of van herkomst een ziekte voorkomt die gevaar voor besmetting oplevert, kan de ambtenaar bedoeld bij lid 1 het afleveren van machtigingen voor dat land tijdelijk opschorten. Hij kan in dat geval reeds afgeleverde machtigingen intrekken met een aangetekend schrijven aan de houder van de machtiging zonder dat deze enig recht op schadevergoeding kan doen gelden.

§ 2. De Minister van Landbouw kan ook de invoer in het land en de doorvoer van substraten en dierlijke producten door hem bepaald aan een voorafgaandelijke bijzondere of algemene machtiging onderwerpen.

De bepalingen van § 1 zijn mutatis mutandis van toepassing op de machtigingen bedoeld bij lid 1.

§ 3. Onverminderd het bepaalde in § 1 moet de verantwoordelijke voor de invoer van levende landbouwhuisdieren en van in het wild levende een- of tweekhoevige, vleeseters, primaten, pluimvee en papegaaiachtigen ten minste vierentwintig uur vóór de vermoedelijke aankomst op het bedrijf of slachthuis van bestemming aan de Diergeneeskundige Dienst melden.

De Minister van Landbouw bepaalt de toepassingsmodaliteiten van lid 1. Hij kan tevens bepalen in welke gevallen ontheffing van de bepalingen van lid 1 kan worden verleend.

§ 4. Het invoeren van levende runderen, varkens, schapen en geiten mag slechts gebeuren door personen die als handelaar of vervoerder door de Minister van Landbouw zijn erkend in toepassing van het koninklijk besluit van 22 augustus 1984 betreffende de erkenning van personen die huisdieren verhandelen en vervoeren.

Het invoeren van papegaaiachtigen mag slechts gebeuren langs een hiertoe erkende quarantaineinrichting. De Minister van Landbouw bepaalt de bijzondere modaliteiten voor deze invoer.

Ontheffing op het bepaalde in lid 1 wordt gegeven aan de personen die levende dieren invoeren voor het bedrijf waarvan ze de verantwoordelijke zijn. De Minister van Landbouw bepaalt onder welke voorwaarden ontheffing kan worden gegeven op het bepaalde in lid 2.

§ 5. De Minister van Landbouw of desgevallend de ambtenaar bedoeld in § 1, kan het afleveren van invoer- en doorvoermachtigingen weigeren aan personen die de bepalingen van de §§ 1 tot 4 niet hebben nageleefd. De Minister van Landbouw bepaalt de bijzondere voorwaarden voor de toepassing van deze paragraaf.

Art. 48. <KB 05.12.1952> De invoer in het land, zelfs met het oog op de doorvoer, en de uitvoer van dieren van de volgende diersoorten: paarden, ezels, runderen, schapen, geiten en varkens, alsmede van bijen, hazen en (konijnen,) pluimvee, papegaaiachtigen, vederwild en tweehoevige wilde dieren, mogen alleen geschieden over de tolkantoren of havens en slechts op de dagen en uren vastgesteld door Onze Minister van Landbouw in overleg met Onze Minister van Financiën.

Behalve de uitzonderingen bepaald door Onze Minister van Landbouw, worden de dieren behorende tot voormelde soorten en aangevoerd voor het inkomen in of het uitgaan uit het land, vooraf onderworpen aan een gezondheidsonderzoek. Deze controle wordt gedaan door de doctors in de veeartsenijkunde speciaal aangesteld door Onze Minister van Landbouw.

Voor dit onderzoek mogen de dieren in quarantaine worden geplaatst. Onze Minister van Landbouw kan voorschrijven dat de dieren die door dourine kunnen aangetast worden en de niet in quarantaine geplaatste dieren gedurende een door hem te bepalen tijd aan de controle van de veeartsenijkundige inspecteur en aan het toezicht der openbare macht van de plaats van bestemming onderworpen worden.

Art. 49. <KB 05.12.1952> Onze Minister van Landbouw kan de speciale voorwaarden bepalen waaraan de in-, uit- en doorvoer van dieren onderworpen zijn.

Deze voorwaarden betreffen, namelijk, de prophylactische behandelingen toe te passen op de dieren, de voor te leggen gezondheidsattesten, de merktekens die zij zullen moeten dragen, het vervoer en het slachten van het ingevoerd slachtvee.

Art. 50. <KB 05.12.1952> Onverminderd de bepalingen in zake het afmaken op bevel van de overheid, worden de dieren die zijn aangetast of verdacht worden te zijn aangetast of besmet door één van de ziekten bepaald in artikel 44, naar het land van herkomst teruggezonden op bevel van de doctor in de veeartsenijkunde die met de gezondheidscontrole aan de grens is belast of van de veeartsenijkundige inspecteur van het district, en met tussenkomst van het plaatselijk hoofd van de douanediensden. Hetzelfde geschiedt wanneer de voorwaarden, ter uitvoering van artikel 49 voorgeschreven, niet zijn vervuld. Het bevel tot terugzending kan van toepassing worden verklaard op sommige of alle dieren die van hetzelfde transport deel uitmaken.

Art. 51. <KB 05.12.1952> Indien de eigenaar, invoerder of vervoerder het bevel tot terugzending niet opvolgt of indien de terugzending, om een of andere reden, niet mogelijk is, worden de dieren op bevel van de veeartsenijkundige inspecteur van het district, in het dichtstbijgelegen slachthuis, op kosten van de eigenaar, de invoerder of vervoerder en zonder vergoeding afgemaakt.

Indien, tijdens de in artikel 48, derde lid, bepaalde periode van de gezondheidscontrole vastgesteld wordt dat de dieren aangetast zijn of verdacht worden aangetast te zijn van één van de ziekten voorzien in artikel 44, worden zij, onder de hierboven omschreven omstandigheden afgemaakt.

Art. 51bis. <KB 19.04.1974> Wanneer het binnenkomen van dieren en van producten van dierlijke oorsprong die herkomstig zijn van een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap en waarvan het intracommunautair handelsverkeer bij een richtlijn of een verordening van de Raad is geregeld, door de dienst van de diergeneeskundige inspectie verboden wordt en voordat tot andere maatregelen wordt overgegaan, behoudens het slachten of het doden van de dieren, wanneer het noodzakelijk is om redenen van gezondheidsbescherming, wordt het recht aan de afzenders van de voorgenoemde dieren en producten toegekend het advies van een veterinaire deskundige in te winnen ten einde vast te stellen of aan de in de richtlijn of in de verordening van de Raad gestelde voorwaarden tot verbod is voldaan. De veterinaire deskundige dient de nationaliteit van een van de Lid-Staten te bezitten; hij mag echter noch de nationaliteit van het land van verzending noch die van het land van bestemming bezitten.

De Minister van Landbouw bepaalt de uitvoeringsvoorschriften en stelt de te volgen procedure vast.

§ 14. NABIJHEID VAN DE GRENZEN.

Art. 52. Wanneer er redenen zijn om te vrezen dat een in de onmiddellijke nabijheid van onze grenzen heersende besmettelijke ziekte zou binnengebracht worden, schrijft de burgemeester van de belanghebbende gemeente, volgens het verslag van de Rijksdierenarts, de nodige geachte maatregelen voor om het verkeer van de huisdieren te beperken alsmede het vervoer van voorwerpen die bij de uitbreiding van de ziekte een rol zouden kunnen spelen.

Art. 53. De burgemeester laat aan de gouverneur de maatregelen kennen die hij genomen heeft; deze hoge ambtenaar verwittigt de Minister van Binnenlandse Zaken die de definitieve beslissing neemt en, indien hij het nodig acht, de telling van het vee in de bedreigde gemeenten beveelt.

§ 15. (GEZONDMAKING, VERVOER.) <KB 20.02.1951>

Art. 54. <KB 20.02.1951> De lokalen en plaatsen, welke gediend hebben voor dieren door besmettelijke ziekten aangetast of verdacht het te zijn, worden gezond gemaakt overeenkomstig de bepalingen door de Minister van Landbouw voorgeschreven.

Art. 55. <KB 20.02.1951> De spoorwagens, de baanvoertuigen, de schepen en de vliegtuigen, die gediend hebben voor het vervoer van eenhoevigen, herkauwers, varkens of pluimvee, worden gezond gemaakt overeenkomstig de voorschriften door de Minister van Landbouw en de Minister van Verkeerswezen in gemeen overleg bepaald.

Art. 56. <KB 20.02.1951> De maatregelen door de Minister van Landbouw en door deze Minister samen met de Minister van Verkeerswezen voorgeschreven, kunnen van toepassing verklaard worden op de voorwerpen die in aanraking geweest zijn met de dieren of die zouden kunnen dienen als middel om de ziekten over te brengen. De Minister van Landbouw en de Minister van Verkeerswezen kunnen bovendien de controlemiddelen voorschrijven welke dienstig zijn om de maatregelen ter uitvoering van het bepaalde in deze paragraaf genomen, te doen naleven.

Art. 57. <KB 20.02.1951> De uitvoering van de maatregelen betreffende de lokalen valt ten laste van om het even wie er gewoonlijk het genot van heeft, hij weze eigenaar, huurder, vruchtgebruiker of bezitter in welke hoedanigheid ook.
De uitvoering van de maatregelen betreffende de voertuigen en alle andere voorwerpen valt ten laste van de eigenaars van die voertuigen en voorwerpen.
Indien de personen, die gehouden zijn de krachtens de artikelen 54 en 56 voorgeschreven maatregelen uit te voeren, weigeren of nalaten zulks te doen, worden deze maatregelen van ambtswege uitgevoerd op bevel van de burgemeester.
De invordering van de krachtens het vorige lid gedane kosten geschiedt, zoals voor de indirecte gemeentebelastingen, overeenkomstig de wet van 29 April 1819.

Art. 58. <KB 20.02.1951> Wanneer in het binnenland een besmettelijke ziekte heerst, kan de Minister van Landbouw, in overleg met de Minister van Verkeerswezen, de verbods- of beperkingsmaatregelen treffen die noodzakelijk geacht worden in verband met het vervoer van dieren.

§ 16. VERPLICHT GEZONDHEIDSONDERZOEK.

Art. 59. De houder van dieren is verplicht zijn dieren en de stallen of andere tot hun gebruik bestemde plaatsen te allen tijde te laten bezichtigen door de hiertoe door de bevoegde overheid regelmatig aangesproken agenten.

§ 17. BIJZONDERE MAATREGELEN.

A. VERDACHTE DIEREN. DUUR VAN DE VERDACHTE PERIODE.

Art. 60. Voor een twijfelachtig dier of voor een dier verdacht door een besmettelijke ziekte te zijn aangetast, neemt deze toestand slechts een einde, wanneer er sedert het verdwijnen van de laatste wonde of van het laatste ziektetekens verlopen zijn:

- A. Zestig dagen, in geval van snot, worm of besmettelijke longziekte.
- B. Eenentwintig dagen, in geval van schurft, (...) of klauwzeer bij schapen. <KB 03.10.1997>
- C. (...) <Impl. opgeheven; KB 03.04.1965>
- D. Tien dagen, in geval van dolheid of miltvuur.

Art. 61. Voor een van besmetting verdacht dier neemt deze toestand slechts een einde, wanneer er, zonder dat er zich bij het dier letsels of twijfelachtige ziektetekens hebben voorgedaan, sedert het laatste contact of het laatste samenstellen met een ziek dier verlopen zijn:

- A. Vijfenvierzig dagen, in geval van snot, worm of besmettelijke longziekte;
- B. Eenentwintig dagen, in geval van schurft of klauwzeer bij schapen;
- C. (...) <KB 03.04.1965>
- D. Tien dagen, in geval van miltvuur of van schapenpokken.

B. AFZONDERINGSPLAATS. WEIDEN.

Art. 62. De toelating om weiden of grasland waarin, overeenkomstig artikel 5, verdachte dieren afgezonderd werden, voor andere dieren te laten dienen, mag door de burgemeester slechts verleend worden na verloop van vijfenveertig dagen voor snot, worm en besmettelijke longziekte, en van éénentwintig dagen voor (...) miltvuur, (...), rotkreupel en schurft. <Impliciet opgeheven; KB 03.04.1965> <KB 03.10.1997>

Art. 63. Het gebruik van weiden die door kiemen van koolziekte besmet zijn, mag verboden worden. De duur van dit verbod wordt door de Regering op advies van een bijzondere afgevaardigde vastgesteld.

C. WEDERBEZETTING VAN PAARDEN- OF VEESTALLEN, ENZ.

Art. 64. De wederbezetting van de lokalen, waar door een besmettelijke ziekte aangetaste dieren hebben verbleven, mag door de burgemeester slechts worden toegelaten na het verloop van tien dagen sedert het verdwijnen van het laatste ziektegeval en het beëindigen van de ontsmettingswerken.

D. BESMETTELIJKE LONGZIEKTE.

1° Verdachte dieren. - Verkoop. - Overbrenging.

Art. 65. Een rund dat er van verdacht is door besmettelijke longziekte aangetast of besmet te zijn, mag voor het verbruik verkocht worden op voorwaarde dat het ter plaatse geslacht wordt of rechtstreeks naar het slachthuis overgebracht wordt, waar het tot bij de slachting, die binnen de vierentwintig uren na de aankomst moet geschieden, afgezonderd wordt gehouden.

De burgemeester neemt de nodige maatregelen om bij die overbrenging alle gevaar voor verspreiding van de ziekte te vermijden en gedraagt zich naar de voorschriften daartoe door de Minister van Binnenlandse Zaken gegeven.

2° Gebruik van het vlees.

Art. 66. (Impl. opgeheven) <KB 09.03.1953>

3° Vetmestingsstallen. - Quarantaine.

Art. 67. In de plaatsen en de exploitaties waar gewoonlijk besmettelijke longziekte heerst, mag geen runddier in de stallen of in andere voor de vetmesting bestemde plaatsen gebracht en er met de er in geplaatste dieren samengebracht worden, zonder eerst een quarantaine van vijftien dagen te hebben ondergaan in een afgezonderde en door speciaal personeel bediende plaats.

De Minister van Binnenlandse Zaken duidt de plaatsen aan waar deze maatregel toepasselijk is.

4° Besmette plaatsen. - Vervoer. - Getuigschriften.

Art. 68. In de plaatsen waar aanhoudend besmettelijke longziekte heerst, mag de Minister van Binnenlandse Zaken bevelen dat er van komende en voor de handel bestemde runderen slechts in de spoorwegstations of in andere ladingsplaatsen worden toegelaten indien de eigenaar of de geleider van de dieren aan de stationchef of aan het hoofd van de ladingsplaats een getuigschrift van de Rijksdierenarts overlegt, waarbij bevestigd wordt dat de dieren geen verschijnsel van besmettelijke longziekte vertonen en dat ze sedert minstens vijfenveertig dagen niet in aanraking kwamen met door deze ziekte aangetaste of ervan verdacht zijnde runderen.

Eveneens mag het verkeer van deze runderen in een naburige gemeente afhankelijk worden gesteld van het overleggen van een dergelijk getuigschrift aan de burgemeester van deze plaats.

Dit getuigschrift vermeldt:

1° de naam en de woonplaats van de eigenaar;

2° het signalement van de dieren;

3° het bijzonder merkteken op deze dieren aangebracht en door de eigenaar als het zijne erkend.

(De in het eerste lid in dit artikel aangeduide termijn van vijfenveertig dagen wordt niet vereist voor de dieren betreffende dewelke de Rijksdierenarts verklaart dat ze met goed resultaat sedert ten minste twee maanden ingeënt werden.) <KB 10.05.1885>

Art. 69. De bepalingen van het voorgaande artikel mogen toegepast worden op de plaatsen waar schurft, (...) of rotkreupel heersen. <KB 03.10.1997>

Evenwel wordt de in dat artikel bepaalde termijn van vijfenveertig dagen verminderd tot éérentwintig dagen voor het schurft en het rotkreupel en op tien dagen voor de (...). <KB 03.10.1997>

Art. 70. De bij de twee voorgaande artikelen voorgeschreven maatregelen zijn niet toepasselijk op het mager vee komende van de jaarmarkten of markten in de aangeduide plaatsen gehouden en welk er dezelfde dag weder uit weggevoerd wordt.

E. UITBREIDING VAN DE ZIEKTEN. VERBOD VAN JAARMARKTEN EN MARKTEN. BESMETTE ZONES, ENZ.

Art. 71. De gouverneur mag het verkeer van herkauwers en van varkens verbieden, wanneer de besmettelijke longziekte, (...), het mond- en klauwzeer of schurft in een lokaliteit uitbreiding nemen ofwel wanneer, in een huizenagglomeratie met talrijk vee de uitbreiding van deze ziekten te duchten is wegens de nabijheid van de veestallen en het aantal besmettingshaarden. <KB 03.10.1997>

In dezelfde omstandigheden mag de gouverneur de jaarmarkten en het verzamelen van herkauwers en van varkens verbieden.

In de belangrijke lokaliteiten mag deze verbodsbepalingen beperkt worden tot een gedeelte van het grondgebied

of van de agglomeratie; zij mogen ingetrokken worden na verloop van vijftien dagen sedert het verdwijnen van het laatste ziektegeval.

Art. 72. Wanneer de uitbreiding van een besmettelijke ziekte gelijktijdig in verschillende gemeenten de toepassing noodzakelijk maakt van gelijkaardige maatregelen, worden deze door de Minister van Binnenlandse Zaken of door de gouverneur der provincie bevolen.

(In dit geval, alsook in geval van toepassing van artikel 71, zal de Minister van Landbouw of de gouverneur der provincie, volgens de omstandigheden, aan de burgemeesters der belanghebbende gemeenten den maatregel te kennen geven waarbij het verboden is voormelde dieren te laten lopen. De burgemeesters zullen onmiddellijk, bij middel van plakbrieven, hunne ingezetenen daarvan verwittigen.

De maatregel zal van kracht zijn te rekenen van het oogenblik der aanplakking, zoo het besluit er niet anders over beslist.

Dit besluit mag bepalen dat de weiden en landen, welke het ook weze, de banen en wegen, waar voormelde dieren niet mogen geleid worden, bij middel van opschriften of aanwijzerspalen zullen aangeduid worden.) <KB 02.07.1902>

F. VERDACHTE DIEREN. VERKOOP. VERKEER.

Art. 73. De van besmetting door besmettelijke longziekte, snot of worm verdachte dieren mogen niet verkocht of te koop gesteld worden, noch geleid worden naar openbare verzamelingen van dieren die de ziekte zouden kunnen overnemen, noch in de paarden- of veestallen van afspanningen geplaatst worden, dan na verloop van vijfenveertig dagen sedert het contact, en indien ze gedurende die termijn geen ziektekenens hebben vertoond die kunnen doen vermoeden dat er besmetting bestaat.

Deze dieren mogen onder toezicht van de Rijksdierenarts op de openbare weg komen voor het werk. Bij afwijking van het eerste lid van dit artikel mogen de runderen, verdacht van door besmettelijke longontsteking aangetast of besmet te zijn, overeenkomstig artikel 65 en onder de er in bepaalde voorwaarden, voor het verbruik verkocht worden.

G. MILTVUUR. VERVOERSVERBOD.

Art. 74. (Impl. opgeheven) <R 24.01.1946>

H. DOLHEID. PREVENTIEVE MAATREGELEN.

Art. 75. (Opgeheven) <KB 16.06.1891>

Art. 76. (Opgeheven) <KB 16.06.1891>

§ 18. BETREKKINGEN MET DE MILITAIRE OVERHEID.

Art. 77. <KB 25.09.1970> De reglementsbevestigingen inzake diergeneeskundige politie zijn van toepassing op de dieren die aan de Krijgsmacht toebehoren, alsook op de dieren die op een goed verblijven dat deel uitmaakt van het militair domein, van een Rijksdomein dat door de rijkswacht wordt bezet of van elk ander goed dat door de krijgsmacht wordt bezet.

Art. 77bis. <KB 25.09.1970> Aan de krijgsmacht toebehorende dieren die aangetast zijn of waarvan wordt vermoed dat zij aangetast zijn door een besmettelijke ziekte, worden zonder voorafgaand deskundig onderzoek en zonder vergoeding, op het bevel van de overheid overgemaakt.

Art. 77ter. <KB 25.09.1970> De Minister van Landbouw en de Minister van Landsverdediging bepalen in gemeen overleg de betrekkingen tussen de burgerlijke en de militaire overheden met het oog op de toepassing van de maatregelen inzake diergeneeskundige politie, namelijk wat betreft:

1° de dieren die bij de krijgsmacht worden gebezigd of met het oog op de bevoorrading door de krijgsmacht worden aangekocht;

2° de dieren die aan derden toebehoren en zich bevinden op een goed dat deel uitmaakt van het militair domein of van het door de rijkswacht bezet Rijksdomein of op elk ander goed dat door de krijgsmacht wordt bezet;

3° de organische afval, keukenafval en huisvuil;

4° de strijd op het goed en de domeinen aangehaald bij vorenstaand 2° tegen de dieren en de insecten die besmettelijke ziekten verspreiden;

5° de hygiëne en de gezondmaking van lokalen, parken of om het even welk terrein waar dieren, bedoeld bij 1° verblijven of ondergebracht zijn;

6° het dierenvervoer en de gezondmaking van vervoermiddelen die voor het vervoer van dieren, producten van dierlijke oorsprong, organische afval, keukenafval en huisvuil gebruikt worden.

§ 19. STRAFFEN.

Art. 78. De inbreuken op de bepalingen van dit besluit die niet onder toepassing van de artikelen 319, 320 en 321 van het Strafwetboek zouden vallen, worden gestraft overeenkomstig de artikelen 4, 6 en 7 der wet van 30 december 1882.

Art. 79. Onze Minister van Binnenlandse Zaken is gelast met de uitvoering van bovenvermeld besluit die in werking zal treden op 01 januari 1884.

Wijzigingen:

Koninklijk besluit van 09.07.1999 (B.S. 02.09.1999)
Koninklijk besluit van 03.10.1997 (B.S. 15.11.1997)
Koninklijk besluit van 11.07.1991 (B.S. 14.09.1991)
Koninklijk besluit van 16.05.1989 (B.S. 10.06.1989)
Koninklijk besluit van 21.03.1989 (B.S. 06.04.1989)
Koninklijk besluit van 19.04.1974 (B.S. 30.04.1974)
Koninklijk besluit van 25.09.1970 (B.S. 13.11.1970)
Koninklijk besluit van 16.06.1967 (B.S. 01.08.1967)
Koninklijk besluit van 02.07.1965 (B.S. 27.07.1965)
Koninklijk besluit van 03.04.1965 (B.S. 11.05.1965)
Koninklijk besluit van 04.08.1964 (B.S. 01.09.1964)
Koninklijk besluit van 28.02.1964 (B.S. 04.03.1964)
Koninklijk besluit van 23.08.1961 (B.S. 16.09.1961)
Koninklijk besluit van 09.03.1953 (B.S. 16.03.1953)
Koninklijk besluit van 05.12.1952 (B.S. 24.12.1952, err. 20.02.1953)
Koninklijk besluit van 20.02.1951 (B.S. 29.03.1951)
Regentsbesluit van 12.05.1950 (B.S. 24.05.1950, err. B.S. 21.06.1950)
Regentsbesluit van 24.01.1946
Koninklijk besluit van 28.06.1930 (B.S. 09.07.1930)
Koninklijk besluit van 25.04.1922 (B.S. 29.04.1922)
Koninklijk besluit van 06.04.1912 (B.S. 13.04.1912)
Koninklijk besluit van 10.02.1912 (B.S. 22.02.1912)
Koninklijk besluit van 02.07.1902 (B.S. 16.07.1902)
Koninklijk besluit van 31.12.1900
Koninklijk besluit van 22.11.1900 (B.S. 19.12.1900)
Koninklijk besluit van 27.05.1899 (B.S. 28.05.1899)
Koninklijk besluit van 01.08.1898 (B.S. 10.08.1898)
Koninklijk besluit van 16.06.1891 (B.S. 18.07.1891)
Koninklijk besluit van 13.10.1890 (B.S. 17.10.1890)
Koninklijk besluit van 10.05.1885 (B.S. 12.05.1885)